

[Alsing Andersen.]

nationale islandske mindesmærker af enhver art.“

Fra socialdemokratiets side har vi altid anerkendt berettigelsen af det islandske folks ønske om at se en væsentlig del af sine fortidsminder vende tilbage til Island, selv om vi vidste, at det ville betyde ofre for Danmark. Dette islandske ønske vil nu i løbet af denne uge gå i opfyldelse ved en beslutning af det danske folketing, selv om de håndskrifter, der er tale om, ikke umiddelbart efter denne beslutning vil kunne overleveres til Island. Derfor er der tre grunde.

Den ene grund er den, at den endelige udvælgelse af håndskrifterne først skal foretages efter lovforslagets vedtagelse i henhold til de deri givne kriterier og lovforslagets bestemmelser i øvrigt.

Den anden grund er det store ordbogsarbejde, som er i gang i Danmark. I denne forbindelse er man jo enig om, at de håndskrifter, der stadig vil være brug for til fuldendelsen af ordbogsarbejdet, foreløbig må blive i Danmark, dog ikke længere end i 25 år. Jeg vil gerne i denne forbindelse udtale håbet om, at man vil gøre, hvad der er teknisk muligt og sagligt forsvarligt for at fremskynde dette ordbogsarbejde mest muligt.

Den tredje grund er den, at der blandt håndskrifterne er et ikke ringe antal, som er i en temmelig dårlig forfatning, således at de bør konserveres og restaureres, og vi finder, det vil være rimeligt, at de ikke udleveres, før de er konserveret eller restaureret, eller før Island selv er i stand til at foretage en sådan konservering og restaurering. Der kan jo ikke være nogen, hverken i Island eller i Danmark, som er interesseret i, at håndskrifterne skulle lide skade, eventuelt gå til grunde ved at blive flyttet, før en sådan konservering har fundet sted. Island må naturligt være interesseret heri, og fra dansk side bør vi efter vor mening være positivt indstillet på at fremskynde såvel dette konserveringsarbejde som ordbogsarbejdet. Jeg understreger, at vi bør være positivt indstillet i denne forbindelse, også med hensyn til at yde øgede bevillinger fra vor side, for at dette arbejde kan fremskyndes.

Jeg vil gerne i denne forbindelse frem-

hæve, at lederen af det arnamagnæanske institut, professor Jón Helgason, i en skriftlig oplysning til folketingsudvalget har gjort opmærksom på, at det arnamagnæanske institut på grund af de beskedne bevillinger, der hidtil har stået til rådighed, ikke engang har kunnet lægge beslag på halvdelen af den pågældende konservators arbejdskraft til gennemførelsen af dette arbejde. Jeg mener derfor, det er en iøjnefaldende opgave for Danmark at søge at forøge bevillingerne på dette område og dermed fremskynde dette arbejde, muligvis også at assistere med gennem bevillinger at uddanne andre sagkyndige end dem, der i øjeblikket arbejder på dette felt.

Som jeg sagde, medfører gennemførelsen af disse forslag ofre fra dansk side. Det kan ikke være anderledes, når en væsentlig del af håndskrifterne overføres til Island. Selv om fotokopiering af håndskrifterne foretages og er til rådighed, er det ofte nødvendigt, ved vi, at have de originale håndskrifter ved hånden, når man skal foretage forskningsarbejdet med at tyde og tolke de pågældende tekster, og det vil naturligvis volde vanskeligheder for danske forskere i fremtiden, vanskeligheder, som de ikke hidtil har kendt i deres arbejde. Men denne omstændighed kan efter vor mening ikke retfærdiggøre opretholdelsen af det faktiske privilegium, som danske forskere hidtil har haft på dette område. Det vil ikke i fremtiden være mere vanskeligt for danske forskere at låne håndskrifter i Reykjavik, end det hidtil har været for islandske forskere i Reykjavik at låne håndskrifter i København.

Vi er fra vor side i øvrigt indforstået med, at den danske regering og den danske lovgivningsmagt yder rimelig økonomisk støtte til det virkelige forskerarbejde, som under de nye forhold bliver anerkendt af kompetente institutioner her i landet.

Selv om vi altså forstår, at danske videnskabsmænd er bedrøvede og ville foretrække, at der ingen ændring skete i den nuværende tingenes tilstand, kan jeg ikke tilbageholde en oprigtig beklagelse af den aggressive og ensidige kampagne, som enkelte videnskabsmænd fører an i, og hvor de har ladet sig henrive til i den senere tid at fremsætte, jeg håber mindre velovervejede bemærkninger. Ja, disse videnskabsmænd, som det